

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 48/2021-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených Advokátskou kanceláriou JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r. o., Šumavská 3, Bratislava, IČO 36 856 592, v mene ktorej koná konateľ a advokát [REDACTED] (Rvp 1305/2021 a Rvp 1306/2021), a sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou Mgr. Kristínou Monosi Lehoťanovou, Mickiewiczova 2, Bratislava (Rvp 1364/2021), proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2 Tost 12/2020 z 15. decembra 2020 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavné sťažnosti vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1305/2021, sp. zn. Rvp 1306/2021 a sp. zn. Rvp 1364/2021 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1305/2021.
2. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie ústavných sťažností

1. Sťažovateľ obchodná spoločnosť [REDACTED], vymedzená v záhlaví tohto uznesenia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 21. júna 2021 a 23. júna 2021 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 2 Tost 12/2020 z 15. decembra 2020 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“). Sťažovateľ žiada napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie, zakázať najvyššiemu súdu pokračovať

v porušovaní označených práv podľa ústavy a dohovoru a priznať mu náhradu trov konania. Predmetná ústavná sťažnosť je ústavným súdom vedená pod sp. zn. Rvp 1305/2021 a je pridelená sudcovi spravodajcovi Petrovi Strakovi, ktorý je podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2021 do 31. decembra 2021 schváleného na zasadnutí pléna Ústavného súdu Slovenskej republiky konanom 16. decembra 2020 (ďalej len „rozvrh práce na rok 2021“) členom tretieho senátu ústavného súdu.

2. Sťažovateľ [REDAKOVANÉ] vymedzený v záhlaví tohto uznesenia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 21. júna 2021 a 23. júna 2021 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. b) a c) dohovoru napadnutým uznesením najvyššieho súdu č. k. 2 Tost 12/2020 z 15. decembra 2020. Sťažovateľ žiada napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie, zakázať najvyššiemu súdu pokračovať v porušovaní označených práv podľa ústavy a dohovoru a priznať mu náhradu trov konania. Predmetná ústavná sťažnosť je ústavným súdom vedená pod sp. zn. Rvp 1306/2021 a je pridelená sudcovi spravodajcovi Miroslavovi Durišovi, ktorý je podľa rozvrhu práce na rok 2021 členom štvrtého senátu ústavného súdu.

3. Sťažovateľ [REDAKOVANÉ], vymedzený v záhlaví tohto uznesenia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. júna 2021 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. b) a c) dohovoru napadnutým uznesením najvyššieho súdu č. k. 2 Tost 12/2020 z 15. decembra 2020. Sťažovateľ žiada napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie, zakázať najvyššiemu súdu pokračovať v porušovaní označených práv podľa ústavy a dohovoru a priznať mu náhradu trov konania. Predmetná ústavná sťažnosť je ústavným súdom vedená pod sp. zn. Rvp 1364/2021 a je pridelená sudcovi spravodajcovi Miroslavovi Durišovi, ktorý je podľa rozvrhu práce na rok 2021 členom štvrtého senátu ústavného súdu.

4. Z ústavných sťažností vyplýva, že prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „špeciálna prokuratúra“) podal Špecializovanému trestnému súdu (ďalej len „špecializovaný súd“) 11. júla 2019 obžalobu proti piatim obvineným – vrátane sťažovateľov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]. Predmetná obžaloba je založená na podozrení zo spáchania viacerých skutkov, pričom prokurátor špeciálnej prokuratúry tieto skutky právne kvalifikoval ako viacčinný súbeh pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, 2, 3 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) spáchaného formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona, pokračovacieho zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. i) Trestného zákona v štádiu prípravy v zmysle § 13 ods. 1 Trestného zákona.

5. Špecializovaný súd uznesením č. k. 2 T 21/2019 z 27. novembra 2019 odmietol obžalobu podľa § 244 ods. 1 písm. h) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov a vec vrátil prokurátorovi. Špecializovaný súd dôvody odmietnutia obžaloby zhrnul v deviatich bodoch:

bolo porušené právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ], na riadnu obhajobu pre neposkytnutie možnosti preštudovať spis po skončení vyšetrovania;

v prípravnom konaní neboli rešpektované zákonné opatrenia proti tzv. kolízii záujmov vo vzťahu k trom obvineným obchodným spoločnostiam – osobitne aj vo vzťahu k sťažovateľom [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ];

rôzne podania v mene sťažovateľa [REDAKOVANÉ] nepredkladali jeho obhajcovia, ale obchodná spoločnosť, ktorá nie je oprávnená vykonávať obhajobu v trestnom konaní;

obžaloba nespĺňala zákonné náležitosti;

došlo k procesným pochybeniam v súvislosti s vylúčením vecí niektorých pôvodných spoluobvinených na samostatné konanie, ktorí získali status svedkov v pôvodnom konaní a následné boli súčasne vypočúvaní v rámci rôznych prípravných konaní;

žiaden z obvinených – vrátane sťažovateľov, na ktorých bola podaná obžaloba, nie je v pozícii tzv. priameho páchatel'a či spolupáchatel'a, ale sú označení len ako účastníci na trestných činoch páchaných inými osobami, pričom nebolo rozhodnuté (rozhodované) o trestnej zodpovednosti priameho páchatel'a;

pochybenia vyvolávajúce otázky o použiteľnosti a zákonnosti dôkazov vykonaných počas trestného stíhania „vo veci“; tieto pochybenia súvisia s vymedzením skutkovej vety obžaloby, čo sa týka vzniku, existencie a zloženia predmetnej organizovanej skupiny, ktorý nezodpovedá opisu v uznesení, ktorým sa začalo trestné stíhanie „vo veci“;

obvineným právnickým osobám [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], nebolo uznesenie o vznesení (rozšírení) obvinenia riadne doručené a neboli im vôbec doručované uznesenia o vylúčení vecí niektorých spoluobvinených zo spoločného konania.

6. Proti uzneseniu špecializovaného súdu podal prokurátor špeciálnej prokuratúry sťažnosť, v ktorej polemizoval s argumentáciou špecializovaného súdu. O sťažnosti rozhodol najvyšší súd napadnutým uznesením z 15. decembra 2020 tak, že uznesenie špecializovaného súdu zrušil a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

7. Sťažovatelia s napadnutým uznesením najvyššieho súdu nesúhlasia, pričom svoje ústavné sťažnosti odôvodňujú zhodnou alebo podobnou argumentáciou, pričom namietajú porušenie identických práv podľa ústavy a dohovoru, ku ktorému malo dôjsť napadnutým uznesením. Rozsiahlo poukazujú na odôvodnenie uznesenia špecializovaného súdu a na ním vytýkané vady a tiež na podľa nich stručné odôvodnenie napadnutého uznesenia najvyššieho súdu a na jeho ústavné neakceptovateľné právne závery.

8. Je zjavné, že sťažovatelia sú v pozícii spoluobvinených, proti ktorým bola podaná obžaloba, o ktorej sa rozhoduje v tom istom trestnom súdnom konaní. Navyše sťažovateľ [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] bol v čase, keď mali byť stíhané skutky spáchané, predsedom predstavenstva sťažovateľa [REDAKOVANÉ]. Takto je dané priame obsahové prepojenie a vecná nadväznosť všetkých ústavných sťažností sťažovateľov s použitím zhodnej alebo obdobnej právnej argumentácie.

II.

K spojeniu vecí

9. Zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nemá osobitné ustanovenia o postupe pri spojení vecí na spoločné konanie. V súlade s § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno však v konaní o ústavnej sťažnosti (čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde) primerane použiť na prípadné spojenie vecí § 166 ods. 1 CSP.

10. Podľa čl. II bodu 10 prvej a druhej vety rozvrhu práce na rok 2021 v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne súvisia (z hľadiska predmetu konania) alebo v nich ide o tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénum ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predseda ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

11. Z obsahu ústavných sťažností sťažovateľov a v konkrétnych súvislostiach z bodov 4 až 8 tohto odôvodnenia vyplýva, že tieto spolu skutkovo a právne súvisia. Sťažovatelia ako spoluobvinení, resp. spoluobžalovaní v tej istej trestnej veci namietajú porušenie tých istých práv podľa ústavy a dohovoru a ich námietky smerujú proti identickému rozhodnutiu – napadnutému uzneseniu najvyššieho súdu. Sťažovatelia [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ] sú zastúpení rovnakým právnym zástupcom. Napokon je relevantné, že sťažovateľ [REDAKOVANÉ] je predsedom predstavenstva sťažovateľa obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], a v tejto funkcii bol aj v čase, keď sa mali udiať skutky, ktoré sú predmetom trestného konania.

12. S prihliadnutím na obsah ústavných sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1305/2021, sp. zn. Rvp 1306/2021 a sp. zn. Rvp 1364/2021 a z toho vyplývajúcu skutkovú a právnu súvislosť týchto ústavných sťažností plénum ústavného súdu v záujme hospodárnosti konania podľa § 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 CSP a čl. II ods. 10 rozvrhu práce na rok 2021 rozhodlo o spojení týchto vecí na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1305/2021.

13. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

14. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie o spojení vecí na spoločné konanie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2021

Ivan Fiačan
predseda pléna Ústavného súdu
Slovenskej republiky